

Juryrapport Projectteam Het verzet van Wim en Sien Sprenger, o.a. Henk van Kerkhof en Jaap Waasdorp

Wanneer verdient een verhaal of een project bijzondere aandacht? Waarom nomineer je een prestatie? Die vragen houden o.a. de juryleden van de Cultuurprijs Zuidplas jaarlijks bezig. De opgestelde spelregels scheppen het kader.

Binnen dat kader viel de focus dit jaar op twee namen van mannen die de gave hebben om mensen, ongeacht de tijd waarin ze leefden of leven, met elkaar te verbinden. Ze zetten daarmee, in deze tijd, iets kostbaars in werking. Na hun uren van interviews en onderzoek, na diep spitten in dossiers uit o.a. de geschiedenis van Moordrecht, komen soms pareltjes naar de oppervlakte die niet alleen tijden met elkaar verbinden, maar ook mensen. De spelers, deze keer Sien en Wim Sprenger, de historische getuigen, de zoekers, de huidige lezer, de luisteraar, u, en wie weet nog meer.

Het meest recente verhaal dat hier als een van die pareltjes uit de tijd naar voren mocht komen, is het verhaal van de familie Sprenger. Het inspireerde theatermaker Jan-Tjeerd de Jong, regisseur bij theatergroep 'Theater voor iedereen' tot een voorstelling onder de naam 'Verzet langs het spoor'. De voorstelling werd op donderdag 4 mei 2023 uitgevoerd in een bomvolle Dorpskerk aan het Kerkplein. Op dezelfde dag werd een handgemaakte gedenkschaal, die Wim Sprenger na de oorlog persoonlijk van de gemeente Moordrecht cadeau had gekregen voor zijn heldhaftige verzetswerk, door zijn zoon doorgegeven en toegevoegd aan de collectie van de Historische Vereniging Moordrecht.

Laat u zich als lezer van dit juryrapport verleiden om u de volgende voorstelling te maken:

Stel u deze mannen voor: constant gravend naar, en omgeven door historische feiten, in het decor van de oudheidkamer van Moordrecht en het daarbij behorende collectiebeheer. Kortom: betoverd door historie.

Daar wordt de geschiedenis letterlijk vastgelegd. Voor hen een vanzelfsprekendheid. Voor hen.

Toch ontstaat juist in die beweging de spil van een kostbaar web. Zeker als je weet dat er, inmiddels op rij, dankzij dit soort historisch speurwerk, de kiem van inspiratie groeit voor het schrijven van een theaterstuk. Een stuk dat jong en oud opnieuw getuige maakt van verhalen uit de geschiedenis. Een parel die mens en tijd verbindt.

Mogelijk veroorzaakt de vanzelfsprekendheid die bij deze mannen leeft een soort 'blinde vlek'. Een onbewuste verhindering om te zien dat dit juist redenen zijn om in elkaars aanwezigheid genomineerd te worden.

Als gemeenschap verdient een energie als deze, die in het verleden al tot meerdere vergelijkbare producties heeft geleid, zo mogelijk elk jaar een nominatie.